

den første, men udelod den sidste Foranstaltning; den Form, et andet Mindretal (Alfred Christensen og Krabbe) har givet sine Tanker angaaende Bestemmelsen i § 71, vil vistnok ved nærmere Undersøgelse vise sig at give en farbar Vej. Bestemmelsen om Nævninger kom ind i Grundloven ud fra det Syn paa denne Sag, som var almindeligt i Europa paa den Tid, da Grundloven blev given; den forrige Generation indførte dem ikke, og Mindretallet mener, at Erfaringerne rundt om i Landene ikke gaa i Retning af, at Retten er bedre sikret ved Nævninger end uden disse. Læge Meddomsmænd vilde give en anderledes god Betyggelse end Nævninger.

Imidlertid er Folketingets Stilling ikke fri i dette Øjeblik; den kunde blive det, hvis Justitsministeren ikke vilde offentliggøre den i Fjor vedtagne og af Kongen underskrevne Lovi Lovtidende, eller hvis Tingets Flertal havde faaet saadanne Betæneligheder i den siden Vedtagelsen forløbne Tid, at det nu vilde søge Arbejdet fremmet paa et ændret Grundlag. Hertil har der dog ikke vist sig Tegn, og da Sagen derfor i dette Øjeblik i Realiteten kun drejer sig om, hvorvidt Albertis Navn skal stryges under Retsplejeloven eller ej, og om, hvorvidt man vil benytte Lejligheden til at indføre mindre Rettelser og Forbedringer i Loven eller ej, har Mindretallet ikke fundet, der er andet at gøre end at støtte og stille Forslag, som gaa i den nævnte Retning, og som kunne ventes tiltraadte af Minister og Landsting.

Mindretallet mener, at Reformen ikke er de mange Penge værd, som den vil koste; at Befolkningen, naar Reformen en Gang er traadt ud i Livet, vil føle sig skuffet, nærer det ingen Tvivl om. Justitsministeriet kalkulerer Merudgifterne til en lille halv Million Kr. aarlig foruden Udgifterne til Retslokaler paa en halv Snes Tingsteder, angaaende hvilke det ikke har været Ministeriet muligt paa dette Tidspunkt at give Udvalget Oplysninger. Men saa kommer dertil en anden lille halv Million Kr. aarlig, hvis Staten skal overtage Delinkventudgifterne, hvilket

har været forudsat, og mindst 800,000 Kr. aarlig, hvis Staten skal overtage Lønningen af det underordnede Politi udenfor København, foruden en Forøgelse af Statstilskuddet til Københavns Politi.

Ændringsforslag.

Af *Borghjerg, N. C. Christensen* og *P. Knudsen*:

1) Lovforslaget affattes saaledes, som det vedtoges af Folketinget ved eneste Behandling den 17. November 1905 (se Rigsdagstidenden for 1905—06, Tillæg C., Sp. 529—30).

Til § 2.

Af *Alf. Christensen* og *Krabbe*, subsidiært af *Borghjerg, N. C. Christensen* og *P. Knudsen*:

2) I Stk. 2 ændres „9“ til „7.“

Til § 4.

Af *Udvalgets Flertal* (Effersøe, Ellinger, Ingv. Jensen, Laust Jensen, H. Madsen, J. Nielsen, L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds), Emil Petersen og Sveistrup):

3) I 2det Stykke, Linie 2, ændres „16“ til „17“ og i samme Stykke, Linie 3, „11“ til „12“.

Til § 6.

Af *Udvalgets Mindretal* under Nr. 2:

4) I Linie 2 ændres Ordene „mindst 5, i Sager, i hvilke Nævninger medvirke, mindst 3“ til: „mindst 3“.

Til § 12.

Af *Udvalgets Mindretal* under Nr. 2:

5) Paragraffen affattes saaledes: „Landsretskredsene inddeles i Retskredse og Politikredse i saadanne Tal, at det samlede Tal omtrent svarer til Tallet af de nuværende Retskredse. Den nærmere Bestemmelse heraf sker ved Lov (jfr. § 998).